

Utsikt över Lundaslätten, västerut från Bonderup.

7.2 Slätten

Allmän beskrivning

Det öppna slättområdet i kommunens västra delar fortsätter in i de angränsande kommunerna Kävlinge, Lomma och Staffanstorp. Topografin är ganska varierad och höjdräckningen som Lunds stad ligger på sydsluttningen av, utgör den nordvästra utlöparen av Romeleåsen. Denna är här överlagrad av ett mäktigt jordlager, som kan skönjas i landskapet bort mot N. Nöbbelöv och Stångby. Nivåskillnaden varierar mellan ca 5 m.ö.h vid Höje å, och 10 m.ö.h där Kävlingeån passerar kommungränsen, till ca 90 m.ö.h. vid nya vattentornet i nordöstra delen av Lund. Berggrunden på slätten består av kalksten som överlagrats med ett mäktigt lager med moränlera. Det översta jordlagret består främst av ler- och kritrik moränlera med inslag av isälvsavlagringar från området vid St. Lars österut mot Lilla Bjällerup. Kring Höje å, längst i väster, finns även inslag av glacial lera. Nöbbelövs mosse och Stångby mosse har djupa torvlager och markerna omkring Stångby mosse domineras av sand och grovmo.

I slättlandskapet väster och nordväst om Lund är den högre vegetationen sparsam och främst knuten till ägogräns, vägkanter samt gårdar och trädgårdar, förutom de större naturområdena vid Stångby mosse-Hoby backar, Nöbbelövs mosse och Höjeådalen.

Kulturmiljövården

Det öppna slättlandskapet har en mycket lång kulturpåverkan men många av de äldsta spåren har försvunnit genom jordbruksrationaliseringar under 1800- och 1900-talen. Gårds- och vägstrukturen (de mindre vägarna) är främst ett resultat av skiftesförändringar under 1800-talet, med vissa äldre inslag. Skifteslandskapet är annars det som är mest framträdande idag trots sentida inslag som nya vägar och bebyggelse. De gamla kyrkbyarna V. Hoby, Stångby, Håstad, Igelösa, Odarslöv, Vallkärra, N. Nöbbelöv och St. Råby har kvar en hel del drag från bysamhällets tid innan skiftena. Detta gäller också godsmiljön kring Svenstorps slott. Delar av landskapet i norr kring Svenstorp och de centrala delarna av Lund är utpekade som riksintresse för kulturmiljövården.

Biologisk mångfald

För den biologiska mångfalden är landskapet uppsplittat på en mängd små biotopöar med många barriärer som försvårar spridning och genetiskt utbyte. Vägkanterna blir här särskilt viktiga för ört- och gräslevande arter liksom alléer för trädanknutna. Höje å och Kävlingeån utgör viktiga länkar i slättlandskapet och binder ihop kusten med backlandskapet och Vombsänkan över slätten.

Landskapsbild

Det öppna landskapet medger långa utblickar som förstärks av nivåskillnaderna med höjdsträckningen i den centrala delen. Särskilt i övergången mellan tätort och åkerlandskap och kring tillfartsvägarna till Lund erbjuds vackra vyer över omgivande kulturlandskap.

Friluftsliv

Slätten har mycket stor betydelse för det tyätortsnära friluftslivet och detta beskrivs närmare under 7.0, "Närlandskapet kring Lund".

Förutsättningar för värden i landskapet

Ett antal pärlor i slättlandskapet beskrivs mera utförligt nedan. I övrigt är slättlandskapet kraftigt utarmat på biologiska värden och tillgängligheten för friluftslivet är starkt begränsad. Kvarvarande småbiotoper, t.ex. diken, alléer, åkerholmar och småvatten är idag skyddade genom det generella biotopskyddet (7 kap. 11 § Miljöbalken). Ändå sker en negativ påverkan på dessa småbiotoper genom gödsling och besprutning av angränsande åkermark samt t.ex. saltspridning från vägarna. Många alléträd längs vägarna avverkas av säkerhetsskäl och det nyplanteras inte träd i samma utsträckning. För naturvärden och friluftslivets intressen är det viktigt att öka inslaget av naturmiljöer och stråk i landskapet. Viktiga stråk presenteras i kapitel 7.0.2.

Utsikt över slätten från Bonderup.

Karaktärsområdet slättens utbredning

